

GELUKKIG DE VREDESTICHTERS...

Geert Plender

Waar mensen zijn, zijn conflicten. En dat is helaas maar al te waar, zeker in de kerk. Want juist waar mensen intensief met elkaar omgaan, botsen karakters. We kunnen daar als christenen maar moeilijk mee omgaan. 'Er rust nog steeds een taboe op. Christenen moeten toch vooral de vrede bewaren en lief zijn, vinden we,' zegt Ger Somhorst namens Netwerk Vredestichters.

Je hoeft niet heel lang kerkelijk te zijn om geconfronteerd te worden met meningsverschillen of ruzies. De kerkgeschiedenis staat bol van conflicten en pijnlijke scheuringen, maar ook vandaag de dag krijgt iedere gemeente er wel op kleine of grote schaal mee te maken. Netwerk Vredestichters geeft christelijke gemeenten en organisaties voorlichting en bemiddelt waar nodig. Somhorst: 'Dat is dankbaar werk. Ik krijg er heel veel energie van als mensen weer bij elkaar worden gebracht.' De organisatie ontstond in 2007, naar aanleiding van het boekje *Vuistregels voor Vredestichters*, geschreven door Eddy de Pender en Gerard van der Schee. Een groepje mensen ging om de tafel zitten, de meeste gedreven door wat ze om zich heen aan onenigheid meemaakten, in de wetenschap dat het echt anders kan. Ze gingen op zoek naar een manier om niet alleen wonden te genezen, maar die ook te voorkomen.

Emotioneel beladen

De 49-jarige Ger Somhorst is samen met zijn vrouw Karin vanaf het eerste uur betrokken bij het initiatief en bemiddelt in verhitte situaties. 'Daar zit ook vaak het probleem: meningsverschillen zijn heel emotioneel geladen, want gemeenteleden gaan intensief met elkaar om. Er zijn familiebanden, men doet zaken met elkaar en problemen uit het verleden spelen een rol. Bovendien ligt er nog een taboe op con-

